

Ermeni terörü yayılıyor

Onaylayan Rıza Zelyut
Sunday, 28 December 2008
Son Güncelleme Sunday, 28 December 2008

Türk milletini Ermeni soykırımı gösterenlere; olayların başlamasını ve sürmesini iyi izlemelerini öneriyorum. Osmanlı Devleti; Ermenilere en uygun hayat ortamı yaratmış olmasına karşın; İngiliz, Rus, Fransız köpükleriyle Osmanlı'daki Ermeniler terör eylemlerine başladılar.

Bu eylemler başta İstanbul olmak üzere Vilayet-i Sitte denilen bölgelerde yaygınlaştırdı. Mamuratülaziz (Bugünkü Elazığ), Diyarbakır, Erzurum, Sivas, Van ve Bitlis, 'Altı Vilayet' adıyla Ermeni devletinin hayali toprakları ilan edilmişti. Buralarda 1890'dan başlayarak Ermeni isyanları patlamaya başladı. Plana göre; Ermeniler isyan çıkaracak, büyük devletler de gelip bu Vilayeti Sitte'de bir Ermeni devleti kuracaklardı. 1890 Erzurum ve Kırsehir, 1894 Birinci Sasun (Bugün Siirt'in Sason ilçesi) isyanlarını çıkardılar. 29 Eylül 1895'ten başlayarak arka arkaya isyanlar çıktı. Sırasıyla, Sivas Divriği, Babıali, Trabzon, Eğin (Elazığ), Kayseri Develi, Yzmit Mutasarrıflığı Akhisar, Erzincan (Erzurum), Zeytin, Bitlis, Gümüşhane (Trabzon), Bayburt (Erzurum), Maraş (Halep), Urfa (Halep), Erzurum, Diyarbakır, Siverek (Diyarbakır), Malatya (Elazığ), Harput (Elazığ), Arapkir (Elazığ), Sivas, Merzifon (Sivas), Antep (Halep), Maraş (Halep), Muş (Bitlis), Kayseri (Ankara), Yozgat (Ankara) isyanları yapıldı. 24 Ekim 1895-28 Ocak 1896 Zeytin ayaklanması 20 bin Türk'ün ölümüne yol açtı. 14-24 Haziran 1896'da da Van ayaklanması yapıldı.

Bunun üzerine padişah Abdülhamit Dođu'daki aporet reislerinden Hamidiye Alayları denilen yerel milis kuvvetleri oluşturdu. Kürtlerden oluşan bu alaylar; Ermenilere karşı mücadeleye başladılar. Daha sonra serserileşen bu alaylar Alevileri, hatta, taraflı Kürtleri de katlettiler.

Lakin Ermeniler İstanbul'da işi iyice azıttılar. 1895'te Babıali'ye yürüşler; halkla çatıştı. 1896'da Osmanlı Bankası bombalandı; Ermeni-Türk çatışmasında pek çok insan öldü. 1905 yılında padişah 2. Abdülhamit'e bombalı saldırı düzenlendi. 1905 yılında Adana'da Ermeni-Türk çatışması kanlı olaylara yol açtı.

Tam bu süreçte Osmanlı Devleti Kuzey Afrika'dan atılıyor; Balkan Savaşları ile de düman güçler Çatalca önlerine kadar geliyor. Ermeniler; bunu fırsat bilerek çeteler oluşturup Türk nüfusa karşı terör oluşturluyorlardı.

DEDELERİMDEN DYNLEDİM

Buradan şunu da açıklarmışım: 1915 baharında Osmanlı Devleti'nin Ermenileri Suriye'ye sürmesi; aslında halk arasında başlayan çete savaşlarının önünü almak amacıyla da düzenlendi. Dedelerim de ninelerim de ben çocukken ikide bir anlatmışlar. Nispetiye çevresindeki Ermenilerin çeteler kurup kadınları da öldürdükleri, onları soyup kıymık üzerinde oynattıkları gibi hikayeler bugün de kulaklarımdadır. Unutulması ki bu Ermeni zulmü yüzünden halk kültüründe 'Ermeni misin!' sözü ile zalim insanı anlatılır olmuştur. Yine şu bir gerçek ki bu Ermeni çetelere Ermeni halkının çoğunluğu katılmamıştır.

Elbette hemen karşı çeteler kurulmuştur. Nispetiye'de Fatih Ali Çavuş'un çevresinde toplanan silahşorlar; pek çok Ermeni'yi katletmişlerdir. Bunların içinde; babamın amcası olan Lilo Hüseyin de bulunuyordu. Onun bu süreçte bol bol altın ele geçirdiği anlatılıyor. Lakin; 1939 depreminde iki oğlunu ve karısını yitirmesi de bu olaylara bağlanıyordu.

Anamın babası ise onbaba olarak Ermeni sürgününde yer almıştı. O da sürgün sırasında birçok Ermeni'nin hastalıktan ve açlıktan ölmüşü. Bunları anlatırken de hep yazıklandı. Yani milletimiz, bu olaylardan zevk almamış, üzüntü duymuştur. Ayrıca görevli olan dedem; askerinin asla Ermenileri öldürmediğini söylemiştir. Ermenileri katledenlerden nefretle söz eden dedelerimin ve ninelerimin anlattığına göre; Ermenilere karşı devlet bir yok etme politikası yürütmemiştir.

Bölgedeki çatışma Ermeni çeteleri ile Türk çeteler arasında meydana gelmiş; 1. Dünya Savaşı başlayınca, bu iş daha tehlikeli hale almıştı. Çünkü; Dođu'daki Ermeniler Rus orduları ile işbirliği yapıyorlar, güç durumundaki Osmanlı ordusunu arkadan vurmuyorlar. Bunun en açık örneğini 1915'te Van'da Ermeni isyanında ve Rusların bu şehri işgal etmesinde görmekteyiz.

Ermeniler; aralarında Birleşik Amerika'nın da bulunduğu beyaz batılı Hıristiyan sömürgeciler tarafından köpürtülmüş; yetersiz emperyalistlere güvenerek Osmanlı Devleti'ne savaş açmışlar ve bu savaşta zayıflamışlardır.

BELGELERİ OKUYUN

Günümüzde birçok Batılı tarihçi de Ermeni soykırımını kabul etmemektedir. Buradan Ermeni olaylarını tek yanlı yorumlayarak milletini suçlu görenlere bir belge daha aktaracağım. Bu belge; daha 1850'lerde bile Ermeni yöneticilerin Kürtlerden son derece memnun olduklarını gösteriyor. Türk dümanları; açsınlar Karl Marx'ın dilimize Dođu Sorunu olarak çevrilen eserindeki o makaleleri bir baksınlar.

Kırım Savaşı öncesinde Rusya'nın Türkiye'yi tehdit etmesi üzerine Ermeni Prensi Leo, Londra'dan Türkiye'deki Ermenilere pöyle sesleniyor:

Sevgili kardeşlerim, sadık yurttaşlarım!.. İstedikimiz ve yürekten arzumuz, kanınızın son damlasına kadar ülkenizi (Osmanlı ve Sultan'ın (O zamanki Osmanlı Sultan'ı Abdülmecit'i), Kuzey'in zalimine (Rusya'ya) karşı savunmanızdır.

Anımsayın kardeşlerim! Türkiye'de Rus kamçısı yoktur; burun deliklerinizi yırtmazlar; kadınlarınız gizlice ya da halkın gözleri önünde kamçılanmaz. Sultanın hükümlerini altında insanlık vardır; buna karşılık Kuzey'in o zaliminin hükümlerini altında ise sadakatsizlik vardır. Bu nedenle kendinizi Tanrı'nın gösterdiği yola sokun ve ülkenizin özgürlüğü ve şimdiki hükümdarınız için kahramanca savaşın. Engeller kurmak için evinizi yıkın, silahınız yoksa masa ve sandalyenizi parçalayın ve kendinizi onunla savunun. Zafer yolunda kılavunuz yüce Tanrı olsun.'

Bu belge 1 Temmuz 1853 tarihli New York Daily Tribune Gazetesi'nde yayımlanmıştır. Türk milletine o zamanki Ermeni yöneticilerin nasıl saygı duyduklarını görüyorsunuz.

Ýmzacý beyler; milletinizi sevmeyebilirsiniz ama eđer biraz insanlıđýnýz kalmýp ise bu soruna sömürgecilerin gözúyle deđil de ta gözle bakýn, yeter.

ÝZÝN RÝCASI: Ýp gezisi nedeniyle Suriye'de bulunduđum için yazýlarýma birkaç gün ara veriyorum